Dialog cu cititorii

SOLOMON POP din Cîmpia Turzii ne informează că la A. S. Metalul sînt multi iubitori ai tenisului de masă, dar din cauza nepăsării pe care o manifestă conducerea asociației, jucătorii nu se pot antrena. Concret: masa de joc a fost mutată cînd în sala mare a clubului, cînd într-o sălită de la subsolul clădirii; recent însă ea a dispărut complet și în curtea sălii de sport, în locul mesei, a apărut un... planșeu de beton pe care este „bătută" mingea de celuloid! Strașnică inovație, n-ai ce zice! Nu știm dacă despre această idee năstrușnică a luat cunoștință și Consiliul orășenesc UCFS Turda. Dacă nu cunoaște această situație i-o comunicăm acum, cu mențiunea că în asemenea condiții, la Cîmpia Turzii, nu se va putea nicicînd forma un alt Giurgiucă sau Negulescu!

UN GRUP DE CITITORI din Brăila mulțumește pe această cale Federației de fotbal care a hotărît ca meciul din sferturile de finală ale „Cupei României" dintre echipele Steaua și Farul să aibă loc în orașul lor, care nu a găzduit de mult un meci între două formații de categoria A. Acum, grupul de cititori dorește ca și o semifinală să se programeze la Brăila. Să vedem care este părerea iubitorilor de fotbal din alte orașe. Credem că ea nu coincide cu a dv...

P. NICOLAE și E. ANTON din Mediaș ne relatează că terenurile de sport din localitate sînt neîngrijite, prost gospodărite. Este un adevărat pericol să stai în tribuna stadionului Gaz metan pentru că în orice moment ești expus unui accident — ni se arată în scrisoare. De acord cu observația dv. pentru că ea a fost constatată și de un redactor al nostru. Situația necorespunzătoare a tribunei stadionului Gaz metan datează de mai mult timp, dar pînă acum nu s-au luat măsuri. Poate că în ceasul al 12-lea cei care administrează această bază sportivă vor întreprinde ceva în această direcție.

ALECU P. GHEORGHE din comuna Prundu, raionul Oltenița, ne-a sesizat că terenul de sport din localitate a primit o altă destinație. Intre timp, după cum ni s-a comunicat de către Sfatul popular al comunei Prundu, treburile s-au rezolvat. De două săptămîni tinerii din comună au la dispoziție un alt teren. Ne surprinde faptul că tovarășii din Consiliul raional UCFS Oltenița, de la care am cerut relații în plus despre cele întîmplate la Prundu, nici nu știau că un teren de sport din raionul lor a primit o altă destinație. Nimic de zis, strașnică cunoaștere a realităților de pe teren!

IOSIF SALAJAN din Baia Mare propune, ca, în scopul stimulării eficacității echipelor de fotbal, punctajul în clasament să fie identic cu diferența de goluri. Răspunsul publicat în ziarul nostru de vineri, 12 mai a.c., este valabil și pentru dv. Vă amintim că am primit pînă acum zeci și zeci de propuneri privind noile sisteme de alcătuire a clasamentului. Multe idei și preferințe...

ION OCHSENFELD

ÎȘI CERE IMPERIOS REZOLVAREA

SITUAȚIA INTOLERABILĂ A GIMNASTICII LA CLUBUL SPORTIV ȘCOLAR

Clubul sportiv școlar este una dintre principalele pepiniere ale sportului de performanță, cuprinzînd sute de elevi care dezleagă „secretele" rezultatelor înalte sau care, încă de pe „băncile" clubului, pășesc pe drumul afirmării. Dintre numeroasele sale secții nu lipsește nici cea de gimnastică. Înființată în 1958, secția de gimnastică a furnizat loturilor țării, de-a lungul anilor, multe elemente talentate. Astăzi, însă, cuvîntul „performanță" lipsește aproape cu desăvîrșire din vocabularul secției de gimnastică, cu toate că aici lucrează nu mai puțin de 9 antrenori salariați, situație unică și ideală pentru o asemenea secție. Dintre aceștia, 6 sînt încadrați cu normă întreagă, iar 3 cu cîte o jumătate. „Producția" lor: 27 de sportivi clasificați, în majoritate la categoria copii, din efectivul total de 246 de elevi cuprinși în pregătire. Deși un antrenor este angajat din 1961 și 5 din 1965, 86% din efectiv lucrează numai din anul 1966 sau de 1—2 luni. La diferitele competiții organizate în Capitală, tinerii gimnaști au ocupat locuri periferice sau, în cel mai bun caz, de mijloc.

Recent, o brigadă de specialiști a urmărit mai multe lecții de antrenament, acordînd atenție mai ales problemelor selecției și ale metodicii de pregătire. S-au analizat, de asemenea, organizarea și desfășurarea activității de instruire, munca biroului de secție, modul în care sectorul tehnic al clubului s-a preocupat de rezolvarea problemelor gimnasticii.

SELECȚIE SLABĂ, FĂCUTĂ LA ÎNTÎMPLARE

După cum am arătat mai sus, majoritatea antrenorilor lucrează la club din anul 1965, cu excepția lui Ștefan Hărgălaș, care are la activ mai mulți ani. Se știe că în gimnastică nu se pot obține rezultate bătînd din palme, dar considerăm că într-un an și jumătate fiecare antrenor ar fi avut tot timpul să-și cristalizeze măcar cîte o grupă de sportivi cu perspective. Or, la această secție putem să numărăm pe degete gimnaștii care au posibilități reale de progres. La mulți dintre sportivi — chiar de la prima vedere — apare conformația fizică necorespunzătoare și lipsa simțului mișcării. De unde provine această situație? Desigur, dintr-un proces de selecție desfășurat la întîmplare. In primul rînd, să remarcăm că antrenorii se ghidează nu după criterii de selecție științifice — deși unii dintre ei prezintă în diverse consfătuiri „comunicări" pe această temă — ci mai mult pe „ochiometru". Cei 9 antrenori, cu calificarea superioară și cu experiența pe care o au, ar fi putut cel puțin să dovedească preocupare în privința selecției. Legătura cu profesorii din școli este sporadică, iar unii antrenori, ca de exemplu Ioan Sabău, procedează uneori și în felul următor: îi roagă pe copii să-și aducă și prietenii la gimnastică. Poate, poate răsare ceva. Cine știe de unde sare... gimnastul!? O metodă de selecție pe cît de originală, pe atît de stranie, după părerea noastră.

Pe parcursul activității, pe lîngă rezultatele obținute în competiții, normele de control fizice și tehnice constituie principalele criterii de selecție. La C.S.Șc. asemenea norme nu figurează în documente și, bineînțeles, nici în practică nu se folosesc. Așa se face că, la majoritatea grupelor (de exemplu, la cele conduse de Madlen Constantinescu, Edmée Ilie, Ioan Sabău, Emil Krastel) perspectivele de progres ale sportivilor sînt îndoielnice. Iar dacă antrenorii își pierd timpul în mod conștient cu instruirea unor elemente, adevărat tinere, dar lipsite de posibilități de progres, „schimbul de mîine" al gimnasticii noastre va fi cu dificultate asigurat. Motivări sînt ușor de găsit. Iată numai una, expusă de antrenorul Ioan Sabău: **„Nu pot să sfătuiesc un copil fără perspective să se lase de gimnastică, pentru că... are un coleg de școală sau un prieten în secție și atunci pleacă amîndoi".** Dar cu formarea atașamentului față de gimnastică cum rămîne?

DE CE PLEACĂ COPIII DIN SECȚIE?

Și fiindcă a venit vorba de atașament, mai relevăm un amănunt. După ce la începutul anului se efectuează selecția inițială, fiecare antrenor își alcătuiește grupe de 20—30 de sportivi. Pe măsura trecerii timpului, însă, numărul lor se micșorează vertiginos. De exemplu: dintre copiii selecționați de Emil Krastel în 1966, astăzi au mai rămas doar 3. Pe dinaintea ochilor lui Ioan Sabău au trecut aproximativ 800 de copii, dar dintre aceștia activează în prezent numai 9. Justificări pentru aceste pierderi masive se găsesc destule: nu-i mai lasă părinții, nu învață bine, s-au „îndrăgostit" de alte sporturi... Dar unde este măiestria pedagogică a antrenorilor cu care să trezească în sufletele copiilor pasiunea pentru această ramură sportivă? Cum reușesc ei să-i facă pe elevii lor să iubească gimnastica?

ANTRENAMENTE STAS METODICĂ ÎNVECHITĂ...

...iată unul dintre răspunsuri. Gimnastica, prin specificul ei, este — mai mult ca oricare altul — un sport al disciplinei în ținută, în execuție, în comportare. Numărul mare de repetări de care este nevoie pentru însușirea corectă a unui element poate să devină, la un moment dat, plictisitor, mai ales la o vîrstă fragedă, cînd concentrarea atenției cere un efort deosebit din partea executantului. În schimb, varietatea mare a elementelor și combinațiilor în exercițiile de gimnastică oferă un teren propice fanteziei și imaginației. Astfel, cu tot așa-zisul său specific arid, se pot alcătui lecții de antrenament dinamice, variate, atractive. Dar acestea nu au apărut la C.S.Șc. Aici, după o încălzire „stas" — mers, alergare, exerciții libere obișnuite — urmează partea fundamentală, cu repetarea mai deasă sau mai rară a cîtorva elemente pe aparate sau acrobatice, fără folosirea unor exerciții pregătitoare și ajutătoare variate sau complexe, lecția încheindu-se invariabil cu aceleași mișcări de relaxare.

Jocuri dinamice, de exemplu, atît de agreate de copii și atît de utile pentru pregătirea lor fizică generală nu am văzut la nici o lecție de antrenament. Dar ieșirile în aer liber? Cum să nu se plictisească un copil dacă aproape tot timpul stă pe bancă, așteptînd să-i vină rîndul la vreun aparat. El are nevoie să-și consume cantitatea mare de energie de care dispune și dacă aceasta este bine canalizată se pot obține rezultate miraculoase.

O altă lipsă constă în faptul că sportivii cunosc destul de puține mișcări de bază, iar execuțiile nu sînt corectate cu exigență. Și dacă la elevii antrenorilor Ioan Petru sau ai lui Valeriu Munteanu, bagajul de mișcări și tehnica de execuție sînt ceva mai aproape de cerințe, la cei ai Madlenei Constantinescu și ai lui Ioan Sabău sînt insuficiente.

Metodele moderne de pregătire (ca, de exemplu, antrenamentul în circuit, care astăzi se folosește chiar și în școli) lipsesc cu desăvîrșire. Mijloacele sînt, în general, cele de acum 10—20 de ani.

Să ne mai mirăm de ce am rămas în urma valorii gimnasticii mondiale?

O NORMĂ ÎNTREAGĂ PENTRU 3 SPORTIVI?!

Ștefan Hărgălaș a fost unul dintre sportivii noștri fruntași și este acum cunoscut ca un bun antrenor. El s-a ocupat în anumite perioade și de pregătirea lotului de tineret. A pregătit cîțiva sportivi de performanță în secție, ca Petre Mihaiuc, Adrian Stoica, Mircea Gheorghiu. Dar din toamna anului trecut, unii au plecat la facultăți sau la alte cluburi. Văzîndu-se fără sportivi fruntași, probabil că antrenorul și-o fi spus: „Plec și eu după ei!" Și fiind preocupat de găsirea unui transfer, poate la Dinamo, poate la Steaua, poate la Politehnica sau în învățămînt, el a „uitat" de îndatoririle lui la locul de muncă, unde primește lunar 1 800 de lei. N-a mai alcătuit grupe de copii, n-a mai selecționat sportivi decît în februarie 1967, cînd a auzit ceva despre intențiile federației de a-l controla și cînd și-a data seama că și încercările de a părăsi clubul sînt sortite eșecului. Oare cum își justifică antrenorul Hărgălaș salariul încasat în această perioadă, în care s-a ocupat numai de pregătirea a 2—3 sportivi? Și cum a admis conducerea clubului o asemenea situație?

CÎND ANTRENORII SE CEARTĂ...

În luna septembrie 1966 a fost angajată antrenoarea Ana Hărgălaș pentru pregătirea artistică a grupelor feminine. Am constatat cu surprindere că această pregătire nu s-a efectuat decît cu o singură grupă, a antrenorului Valeriu Munteanu. După cum am aflat — mărturisirile s-au făcut la ședința de analiză — Ana Hărgălaș și Ioan Petru s-au certat și, în consecință, ultimul a refuzat ca fetele lui să facă „artistică"... Madlen Constantinescu și Edmée Ilie au încercat să rezolve, de asemenea, singure această latură a pregătirii. Realitatea este că pregătirea artistică a sportivilor de la C.S.Șc., este ca și inexistentă. Pe lîngă „rezolvarea" certurilor, angajarea unui corepetitor și procurarea unui pian sînt imperios necesare. Astăzi, pregătirea artistică este o condiție „sine qua non" a gimnasticii de performanță, mai ales cînd e vorba de copii.

FIECARE PE CONT PROPRIU!

Cei 9 antrenori nu alcătuiesc un colectiv unit. Fiecare „selecționează" și lucrează pe cont propriu. Așa se face că grupele sînt eterogene, ca vîrstă și ca valoare, cuprinzînd sportivi și de 8 ani, și de 15 ani, cu diferite categorii de clasificare. Ioan Petru, de exemplu, lucrează cu fete, dar își încearcă „norocul" și cu băieții.

Metodica de pregătire este, de asemenea, diferită de la antrenor la antrenor. Schimb de experiență, de păreri, nu există între acești antrenori. Ioan Sabău, ca antrenor coordonator, nu a făcut altceva decît să ajute la întocmirea orarului de antrenament și aceasta în așa fel, încît el să aibă trei zile libere pe săptămînă (notați: are normă întreagă!).

În schimb, neînțelegeri, certuri, cu duiumul. De fapt, nici nu se mai știe precis cine cu cine nu se salută, cine cu cine nu vorbește.

În ședința de analiză s-a propus ca activitatea să fie organizată pe grupe omogene, fiecare antrenor ocupîndu-se de o anumită categorie de clasificare sportivă. După cum a reieșit din discuții, antrenorii preferă însă interesele lor personale înaintea celor ale gimnasticii, nevrînd să dea din mînă sportivi nici în ruptul capului; este drept că și federația de specialitate ar trebui să găsească modalități mai concrete de recompensare și pentru cei care se ocupă de pregătirea copiilor sau a juniorilor mici.

MAI BINE MAI TÎRZIU DECÎT NICIODATĂ!

Conducerea C.S.Șc., consiliul orășenesc UCFS și Federația de gimnastică au închis mult timp ochii asupra acestei situații. Activitatea antrenorilor a fost controlată sporadic, încurajîndu-se astfel o adevărată „dolce vita". Controlul organizat de consiliul orășenesc UCFS în colaborare cu Federația română de gimnastică a fost, în consecință, binevenit. Au fost arătate greșelile în muncă ale antrenorilor, s-au făcut propuneri de îmbunătățire a activității. Din păcate, chiar și la ședința de analiză unii antrenori, mai puțin obișnuiți cu critica, s-au situat pe poziții necorespunzătoare, chiar penibile, căutînd justificări și motivări pentru lipsurile existente. Considerăm că ei trebuie să se gîndească mult mai serios la situația actuală, să înțeleagă justețea criticilor ce li s-au adus și să-și îmbunătățească munca.

Planul de măsuri care s-a elaborat va trebui respectat întocmai. Numai așa secția de gimnastică a Clubului sportiv școlar, bucurîndu-se de condiții materiale corespunzătoare și de aportul unor cadre cu calificare, va putea să devină ceea ce trebuie să fie: o adevărată pepinieră a sportului nostru de performanță.

Analizînd situația secției de gimnastică a Clubului sportiv școlar și activitatea antrenorilor încadrați la această secție, Biroul Consiliului UCFS al orașului București, pe baza concluziilor brigăzii de control, a luat următoarele măsuri: — retrogradarea pe timp de 3 luni a antrenorilor Ioan Sabău și Ștefan Hărgălaș; — retrogradarea pe timp de 2 luni a antrenorilor Emil Krastel și Madlen Constantinescu; — avertisment antrenorilor Ioan Petru, Ana Hărgălaș și Valeriu Munteanu.

ILDICO RUSSU-ȘIRIANU

Activitate intensă pe Tineretului...

La stadionul Tineretului, se desfășoară în aceste zile o intensă activitate sportivă. In fotografie un aspect din timpul unor întreceri de volei, interșcoli, la care participă numeroase reprezentative școlare.

Foto: T. Roibu